

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jíříkem, ve věci

žalobce: **M. N.**
bytem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížova 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2024, č. j.

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

1. Česká správa sociálního zabezpečení zamítla rozhodnutím ze dne 14. 2. 2024, č. j. X žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně a uvedené rozhodnutí potvrdila.

2. Žalovaná vyšla z posudku posudkového lékaře ze dne 26. 4. 2023 vyhotoveného v rámci námitkového řízení. Posudkový lékař se ztotožnil s předcházejícím posouzením. V případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl zhodnocen dle kapitoly XI. odd. D, položky 2a (břišní kýla v jizvě s poruchou funkce břišních orgánů, při poruchách pasáže) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), dle horní procentní míry 15 % bez navýšení postupem dle § 3 odst. 1 téže vyhlášky.
3. **Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 21. 6. 2024** žalobkyně brojí proti zjištěnému skutkovému stavu. Žalobkyně popisuje počet a podobu operací břicha (celkem 6 operací) a související komplikace. Byť by potřebovala další operace, lékaři je považují s ohledem na její stav za rizikové. Přílišná námaha z pracovní činnosti může vést k dalším zdravotním komplikacím. Žalobkyně namítá, že nebylo přihlédnuto k § 2 a 3 vyhlášky o posuzování invalidity, když z lékařských zpráv a foto břicha plyne pokles pracovních schopností žalobkyně minimálně o 50 %; žalobkyně se cítí omezená na polovinu svého výkonu. V práci musela dát výpověď ze zdravotních důvodů, všíť síťka v břicho ji omezuje v pohybu; trpí bolestmi břicha. Operace jsou náročné, stejně jako narkózy. Bolesti zmírňuje léky na bolest.
4. **Žalovaný ve svém vyjádření** ze dne 3. 7. 2024 navrhl podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II. Průběh ústního jednání

5. Dne 29. 4. 2024 proběhlo ve věci ústní jednání za účasti žalovaného. Při jednání soud provedl jako důkaz protokol o jednání posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 10. 2024 a posudek posudkové komise z téhož dne.
6. Z protokolu o jednání posudkové komise plyne že ta uvedeného dne zasedla ve složení z posudkového lékaře, odborné lékařky internistky a tajemnice. Z posudku posudkové komise se podává diagnostický souhrn, pracovní anamnéza, zdravotní a posudková anamnéza. Posudková komise měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci praktického lékaře a dále další zprávy specializovaných lékařů. Posudková komise se ztotožnila s posudkovým závěrem předcházejících posudkových lékařů.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
8. Žaloba není důvodná.
9. Dle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla *a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
10. Rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu je závislé na lékařském odborném posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k takovému posouzení povolána podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato komise je oprávněna k celkovému posouzení

zdravotního stavu osoby a její pracovní způsobilosti, jakož i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě a jejím stupni. Posudek komise pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad obsažených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek posudkové komise je úplný a přesvědčivý, jestliže se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, s žalobcem udávanými zdravotními potížemi, obsahuje-li posudek náležité zdůvodnění posudkového závěru tak, aby ten byl přesvědčivý též pro krajský soud, který nemá odborné medicínské znalosti a ani je mít nemůže.

11. Dle posudku shrnula komise dostupnou zdravotní dokumentaci, včetně předložených lékařských zpráv, zdravotní a pracovní anamnézu a uvedla diagnostický souhrn. Komise dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinu hodnotila shodně s předcházejícími posudky. V případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle kapitoly XI. odd. D, položky 2a (břišní kýla v jizvě s poruchou funkce břišních orgánů, při poruchách pasáže). Žalobkyně se jednání posudkové komise osobně zúčastnila a byla při jednání vyšetřena.
12. Krajský soud vyšel z tohoto posudku. Posudková komise přezkoumala zdravotní stav žalobkyně v řádném složení za účasti odborných lékařů. Žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně přítomna. Posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, přičemž přihlédla jak k subjektivním potížím žalobkyně, tak k odborným lékařským nálezům, jež jsou součástí spisové dokumentace žalobkyně. Na základě těchto podkladů označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a toto zdravotní postižení klasifikovala dle vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise stanovila shodně s posudkovým lékařem v námitkovém řízení.
13. Jestliže posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý stav, to podřadila příslušné položce vyhlášky o posuzování invalidity a svůj závěr o tom odůvodnila, zabývala se dalšími zdravotními obtížemi žalobkyně (zejm. psychické problémy, odvápnění kostí), přičemž žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně účastna, pak považuje soud posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý, činí-li závěr, dle něhož šlo v případě žalobkyně o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 15 %. Podstatná je též skutečnost, že posudek je v podstatných rysech konzistentní s posudkem o invaliditě pořízeným v rámci námitkového řízení.
14. Dle shora citovaného § 39 zákona o důchodovém pojištění se proto v případě žalobkyně nejedná o invaliditu; správní orgány proto nepochybily, pokud na základě závěrů posudkových lékařů dospěly k závěru, že žalobkyně není invalidní.
15. Co se týče námitek žalobkyně a popisu jejích zdravotních obtíží, rozhodné pro posouzení je podřazení zjištěného stavu žalobkyně pod konkrétní položku vyhlášky o posuzování invalidity, což posudkoví lékaři a posudková komise přezkoumatelným způsobem učinili. Subjektivní hodnocení žalobkyně o poklesu minimálně 50 % pracovních schopností, jakkoli má zdravotní stav žalobkyně negativní dopad do jejích možností, nelze brát v potaz. Procentní pokles pracovních schopností je dán vyhláškou o posuzování invalidity a v případě zjištěného zdravotního stavu žalobkyně činí stanovené rozpětí 10–15 %. Toto rozpětí nemohou správní orgány, posudkoví lékaři ani krajský soud jakkoli ovlivnit. Namítá-li žalobkyně, že nebyl aplikován § 2 a 3 vyhlášky, pak krajský soud uvádí, že správní orgány postupovaly dle § 2, který upravuje způsob posouzení poklesu pracovní schopnosti

tak, jak plyne i shora (zejména zjištění a zhodnocení zdravotního stavu, podřazení pod příslušnou položku vyhlášky). Co se týče aplikace § 3 vyhlášky, tj. navýšení poklesu pracovních schopností až o 10procentních bodů, posudkoví lékaři ani posudková komise k takovému postupu neshledaly důvod. Jakkoli je závěr posudkové komise strohý, z posudku jako takového skutečně neplyne nic, na základě, čeho by mohl krajský soud dospět k závěru, že aplikace tohoto ustanovení byla na místě. Žalobkyně v tomto směru rovněž nic relevantního neuvádí, neboť skutečnosti uváděné v žalobě na aplikaci tohoto ustanovení nemají vliv. I pokud by snad došlo k pochybení, ani případné navýšení na 25% pokles pracovních schopností by na závěry napadeného rozhodnutí neměl jakýkoli vliv; žalobkyně by stále nebyla invalidní ve smyslu daného zákona.

IV. Závěr a náklady řízení

16. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně ani žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná. V případě žalované § 60 odst. 2 s. ř. s. její náhradu nákladů řízení ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče vylučuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 18. listopadu 2024

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
samosoudce